

Rut prin urmașii săi, a născut pe David, marele împărat; iar David nu se rușinează de strămoșii săi”.

7. Trei grupe a câte 14 generații

Cele trei grupe de strămoși subliniază prezența constantă și fidelă a lui Dumnezeu în istoria poporului iudeu.

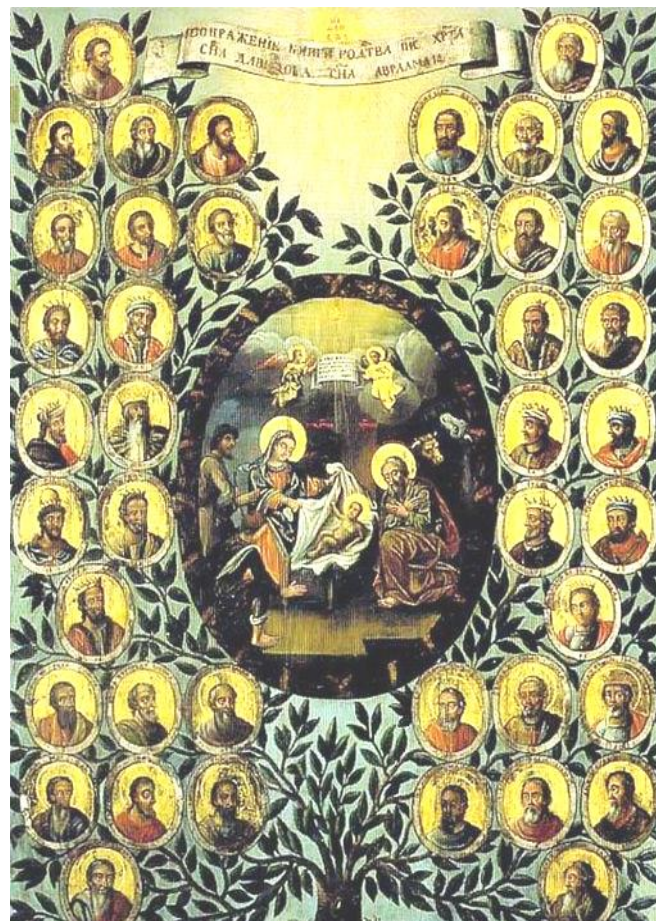
„Matei a împărțit toate generațiile în trei grupe, ca să arate că iudeii nu s-au făcut mai buni chiar dacă li s-a schimbat forma de guvernământ; au fost tot atât de păcătoși și când au fost guvernați de aristocrați, și când au fost guvernați de stăpânitori, și când au fost guvernați de oligarhi; n-au ajuns mai virtuoși”.

8. Robia babiloniană așezată în rândul generațiilor

„Evanghelistul amintește și de robia babilonică; și bine face, pentru a ne arăta că iudeii n-au ajuns mai înțelepți nici când au fost luați robi. Prin urmare, oricum ai privi lucrurile, vezi că era absolut necesară venirea lui Hristos”.

„După părerea mea, evanghelistul a socotit ca generație și timpul robiei babilonice, precum și pe Hristos însuși, unindu-L cu noi în totul [...] și pentru a arăta că iudeii n-au ajuns mai înțelepți nici când au fost luați robi”.

(Sf. Ioan Gură de Aur, *Scrieri, Partea a treia: Omilii la Matei*)

Genealogia Mântuitorului Iisus Hristos, icoană

"Preasfânta Întrupare a Mântuitorului ne cheamă pe toți la o viață nouă"

Crăciunul este pentru fiecare dintre noi legat de multe amintiri, de multe emoții încărcate de gustul copilăriei, de o ambianță caldă însoțită de sentimente plăcute în care fiecare se simte mai disponibil și mai bun. Se întâmplă adesea ca, în societatea noastră, secularizată și înclinată spre desacralizare, sublimitatea acestei zile să fie goliță de înțelesul său duhovnicesc și să fie invadată de consumism, care îndeamnă la petreceri, mâncare și băutură peste măsură.

Vorbind despre Întruparea Cuvântului lui Dumnezeu, Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan mărturisește: "și am văzut slava Lui slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr". Această mărturisire ar putea fi și cuvântul dreptului Iosif și al Fecioarei Maria, ca o constatare a minunii ce s-a petrecut. Ar putea fi, de asemenea, și cuvântul păstorilor cu sufletul curat sau al înțelepților magi care s-au împărțit de "lumina cunoștinței". Însă noi, creștinii de azi, putem să spunem din tot sufletul această mărturisire? Vedem noi slava lui Dumnezeu în mijlocul acestei lumi? Are Pruncul Dumnezeiesc loc în inimile noastre? Îl cunoaștem? Îi urmăm sfintele învățături? Iubim noi Biserica Sa pe care a câștigat-o cu scump sângele Său?

La aceste întrebări vom putea răspunde afirmativ numai dacă sufletul nostru e plin de iubire, căci din iubire negrăită față de noi Dumnezeu Se întrupează. Îl vom cunoaște și-I vom putea urma dumnezeieștile învățături numai dacă vom avea iubire căci: "Cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire".

Preasfânta Întrupare a Mântuitorului ne cheamă pe toți la o viață nouă. Să ne amintim că Hristos Domnul blestemă smochinul neroditor pentru a arăta că nerodirea chemării Lui în oameni înseamnă despărțite de Dumnezeu și moarte veșnică. Regula de aur a unei vieți trăite în duh creștinesc este să te dăruiești pentru binele semenilor urmând pilda Mântuitorului.

Rugăm pe Domnul, Cel Ce pentru noi oamenii s-a întrupat din Sfânta Fecioară Maria, să ne ajute să împlinim aceste învățături în viața noastră, vă îmbrățișăm cu părintească dragoste și vă dorim să petreceți Sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului și ale Bobotezei în pace și cu sănătate, iar Anul Nou să fie luminat și cu mult spor încununat întru toate cele de folos.

(ÎPS Galaction, Episcopul Alexandriei și Teleormanului, fragment din Pastorală la Nașterea Domnului)